Geachte wetgever,

Ik ben een 61 jarige man, die al enkele jaren “rondloopt” in vrouwen kleren, maar i.v.m. zijn leeftijd opziet tegen een operatie, waarin hij fysiek wordt aangepast en hormonen krijgt toegediend, die in beide gevallen tot medische complicaties kunnen lijden en het algemeen welbevinden kunnen doen afnemen. Het grootste “struikelblok” voor mij is echter nu de tijdsduur van de procedure om te komen tot een geslachtswijziging, meer als 6 jaar en de ongewisheid of ik door de “deskundige” wordt toegelaten tot deze behandeling.
Uit gesprekken met mede lotgenoten schrik van de werkwijze van deze zogenaamde deskundige, de willekeur waarmee zij werken, de administratieve chaos in hun patiëntendossiers en de criteria die zij gebruiken om iemand toe te laten tot een geslachtswijziging. Een gevolg van de door hun gehanteerde criteria is dat de potentiële kandidaat voor een geslachtwijziging in de gesprekken met de deskundige de antwoorden geven die gewenst worden en niet hun daadwerkelijke verhaal kwijt kunnen. De kans is dan reëel aanwezig dat na de operatie dit kan gaan lijden tot psychologische klachten met mogelijk zelfdoding tot gevolg.
De hierboven beschreven problematiek heeft mij er persoonlijk van weerhouden dit zogenaamde traject in te gaan en willicht een grote kans te lopen uiteindelijke na een langdurige procedure te worden afgewezen voor een operatie. Dit is mijn persoonlijke mening, die ik gevormd heb uit gesprekken met meerdere lotgenoten, ook van zij die de toelatingsprocedure met goed gevolg hebben doorlopen, maar natuurlijk niet hoeft over een te stemmen met het landelijk beeld.
Ik heb met grote blijdschap dan ook kennis genomen van Uw voorstel de betreffende wet aan te passen, maar kom tot mijn schrik daar weer het begrip “deskundige” tegen. Ik vraag mij dan ook af wie die deskundige zijn die bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen en welke criteria zij zullen gebruiken om een positieve verklaring af te geven aan de rechter, om tot wijziging van het geslacht in de geboorteakte over te gaan.

Ik denk dat de kennis van het oorspronkelijke biologische geslacht bewaard moet blijven in verband met latere medische behandelingen en rekening houdend met de farmacokinetieke verschillen tussen man en vrouw, waarmee de veiligheid van de betrokkene gewaarborgd dient te blijven, ook al dient voorop te staan dat hij of zij de behandelende arts ongevraagd hierop dient te wijzen, maar situaties zijn denkbaar dat dit niet mogelijk kan zijn.
Medische complicatie kunnen echter op ieder ongewenst moment optreden en dan is de kennis van het oorspronkelijke geslacht niet bij de dan behandelende medicus aanwezig.
Op het mogelijk aanwezige identiteitsbewijs of paspoort staat geen aanwijzing over het oorspronkelijke geslacht, noch op de door de zorgverzekeraar verstrekte zorgpas.

Voor de gene die zich geen man noch vrouw voelen moet denk ik ook een regeling getroffen worden, maar ik kan mij geen criteria daarvoor indenken, daar ik mij niet in de gedachte wereld van deze personen kan verplaatsen.

Met vriendelijke groet,

Henriette Steenbergen